

[Bernhard Baunsgaard]

ordningen, altså at andre kan skaffe halvdelen af pengene. Man har henvist til, at det er ganske klart, hvad der menes med det, og det synes jeg vi skal gennemdrøfte.

Men jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde i sin tid, nemlig at jeg synes, det er godt, at vi inden for dette område prøver noget nyt. I øvrigt kan jeg sige, at vi skal gennemgå det grundigt i udvalget. Jeg glæder mig til det. Jeg tror, det er rigtigt, som ministeren jo også har forudset, at dette her vil koste flere penge. Om det er nok, ministeren har foreslået, kan vi jo så diskutere.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Arne Melchior, ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremsætte CDs synspunkter:

Det lovforslag, vi har til første behandling i dag, er en genfremsættelse af et lovforslag, som var til første behandling den 13. maj 1987. Ved den lejlighed fik lovforslaget en meget positiv behandling, og der kom mange gode argumenter frem. Jeg håber, at denne førstebehandling vil blive lige så vellykket.

Som det er anført i selve lovforslaget, indeholder dette nogle ændringer til det tidligere forslag, men jeg skal ikke gå nærmere i detaljer; jeg skal blot henvise til, hvad CDs ordfører sagde ved den lejlighed.

CD vil medvirke positivt under udvalgsbehandlingen og kan tilslutte sig lovforslaget.

Poulsgaard (FP):

Om der er nok, sagde hr. Bernhard Baunsgaard, altså penge i dette lovforslag, kunne vi diskutere, men det troede han ikke der var; det skulle nok komme til at koste noget mere. Jeg er helt sikker på, at det kommer til at koste noget mere, for alliancen er jo i gang med Socialdemokratiet, og vi har jo også SF, og de partier kan jo aldrig få penge nok. Så det kommer helt givet til at koste noget mere; det kan vi slå fast som en kendsgerning.

Men ministeren er da heller ikke så ked af det. Der er blevet snakket om gode film: med flere penge får vi gode film! Hvornår er der lavet en god film sidst? Ja, det skulle da lige være »Op på fars hat«, for ellers er der ikke lavet en ordentlig film. Jeg tillader mig at nævne sådan i flæng den sidste, om Skagensmalerne – tom-

meltotten nedad. »Udenrigskorrespondenten« – de rejste rundt på Haiti og havde nogle dejlige dage på skattedyderregning, men der kom ingen folk for at se den. Jeg kan nævne »Linda og Thorvald« – det er det værste bras, der er forekommet om et seriøst stykke arbejde, nemlig om dem, der lavede den jyske længdebane. Det var simpelt hen pinligt at overvære den film. Jeg kan nævne »En rose til Willy«, som jeg selv medvirkede i, og jeg kan godt forstå, at ministeren skriver: »Der er tendens til øget ressourceanvendelse til den enkelte filmproduktion.« Jeg fortalte i maj, da vi behandlede lovforslaget sidst, hvordan man øser penge ud. Nogle røg ned i foret på mig, og dér ligger de bedre end i statens lommer, men det er simpelt hen vanvid. Så længe det offentlige støtter og man bare kan sende regningen til skattedyderne, vil der blive ved med at være et ressourceforbrug, der skriger til himlen.

Jeg var også med i en film, der hedder »Ofe- lia«, og som blev optaget i Vemb, hvor man raserede hele Dybe Kirke, og hvor vi stod og trak køer ind og ud af en stald en hel eftermiddag. Hvad kom der ud af det? To sekunders indlæg. Det er simpelt hen urimeligt, at man må bruge skattedyderpenge til sådan noget. Det er urimeligt, at et flertal herinde ikke snart kan få øjnene op for, at så længe der er statsmidler i det, altså at man bare kan sende regningen, bliver der ikke brugt færre penge på film, men man er kun ude på én ting, og det er selvfølgelig at få så mange timesedler udfyldt som overhovedet muligt. At tro, at man er idealistisk, når det har med staten at gøre, er vanvittigt.

Der er noget, jeg tit har spekuleret på. Jeg har efterhånden tre store børn, og vi har video, og det er jo værre end fanden selv at have video, og vi så jo også i går i TV-Avisen en socialdemokratisk kulturpave i Ballerup, der udtalte, at det da var helt forfærdeligt, at folk kunne trække en videofilm, fordi de så får et elendigt kulturtilbud. Jeg synes netop, det er godt, at vi har video, så folk har de mange muligheder at vælge imellem. Men det, jeg var ved at sige, var, at mine store børn elsker de film, der blev lavet i 1950'erne og 1960'erne, hvor der blev lavet film uden statstilskud, og hvor der blev lavet folkelige og fornøjelige film. Nu laver man film for dem, der er så finkulturelle, at de ikke kan være